

Na osnovu člana 47. Statuta Dioničkog društva za osiguranje „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, člana 12. stav 1. i člana 69. Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 82/15) i člana 2. Odluke o minimalnom sadržaju uslova i polise osiguranja vlasnika vozila od odgovornosti za štetu prouzrokovanu trećim licima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 101/15), Upravni odbor Društva na sjednici održanoj dana 04.01.2016. godine donio je

Uslove za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štete prouzrokovane trećim licima

I – Osnovne odredbe

Član 1.

(1) Pojmovi koji se koriste u ovim Uslovima imaju sljedeće značenje:

1. **Zakon** je Zakon o obaveznim osiguranjima u saobraćaju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 82/15);
2. **vozilo** je svako prevozno sredstvo kojim se vrši prevoz lica i stvari u drumskom saobraćaju, a koje se pokreće snagom sopstvenog motora, kao i priključno vozilo, a u vozila se ne ubrajaju pokretne stolice sa motorom za nemoćna lica i vozila koja se kreću po šinama;
3. **osiguravač** je Dioničko društvo za osiguranje „Brčko-gas osiguranje“, sa kojim se zaključuje ugovor o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila (u daljem tekstu: autoodgovornost);
4. **ugovarač osiguranja** je lice koje je sa osiguravačem zaključilo ugovor;
5. **osiguranik** je lice, vlasnik ili korisnik vozila čija je autoodgovornost pokrivena (osigurana) ugovorom o osiguranju;
6. **polisa osiguranja** je isprava o zaključenom ugovoru o osiguranju;
7. **štetni događaj** je osigurani slučaj u kome je šteta nastala zbog upotrebe vozila;
8. **osigurani slučaj** je saobraćajna nezgoda u kojoj je šteta nastala zbog upotrebe vozila;
9. **oštećeno lice** je lice koje ima pravo na naknadu štete u skladu sa Zakonom;
10. **odšteta** je naknada štete izračunata na osnovu utvrđene štete;

11. **vlasnik** je lice koje je, u skladu sa propisima, dužno da zaključi osiguranje od autoodgovornosti i registruje vozilo na svoje ime;
12. **korisnik** vozila je fizičko lice – vozač koje, uz saglasnost vlasnika, koristi vozilo;
13. **vozač** je lice koje upravlja vozilom;
14. **neovlašćeni korisnik** je lice koje je u vrijeme štetnog događaja koristilo vozilo bez saglasnosti vlasnika, a nije kod njega zaposleno kao vozač, nije ni član njegovog domaćinstva, niti mu je vlasnik vozilo predao u posjed;
15. **osigurana suma** je iznos do kojeg je osigurana odgovornost osiguranika, posebno za štete na imovini, a posebno za štete na licima i predstavlja maksimalnu obavezu društva za osiguranje po jednom štetnom događaju u skladu sa Zakonom;
16. **premija osiguranja** je iznos koji ugovarač osiguranja (osiguranik) plaća na osnovu ugovora o osiguranju;
17. **tarifa premija** je važeća tarifa premija za osiguranje od autoodgovornosti;
18. **zelena karta** je međunarodna potvrda o postojanju osiguranja od autoodgovornosti, koja važi na teritoriji država članica Sistema zelene karte, a koju, po ovlašćenju Savjeta biroa, izdaje Biro zelene karte u Bosni i Hercegovini;
19. **Biro zelene karte u Bosni i Hercegovini** (u daljem tekstu: Biro zelene karte u BiH) je profesionalna asocijacija društava za osiguranje u Bosni i Hercegovini, osnovana je u skladu sa Preporukom broj 5, koju je 25. januara 1949. godine usvojio Potkomitet za drumski prevoz Komisije za privredu Ujedinjenih nacija za Evropu,
20. **Multilateralni sporazum** je sporazum između nacionalnih biroa osiguranja država članica Evropskog ekonomskog prostora i drugih pridruženih država, po kojem se službena registarska tablica države članice u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi smatra dokazom o postojanju pokrića za štete prouzrokovane upotrebom vozila.

II – Kvalitativni i kvantitativni obim pokrića

Član 2.

- (1) Vlasnik vozila dužan je zaključiti ugovor o osiguranju od autoodgovornosti za štetu koju upotrebom vozila prouzrokuje trećim licima zbog smrti, tjelesne povrede, narušavanja zdravlja (u daljem tekstu: šteta na licima), uništenja ili oštećenja stvari (u daljem tekstu: šteta na stvarima).
- (2) Ugovor o osiguranju od auto odgovornosti iz stava (1) ovog člana pokriva odgovornost vlasnika, odnosno korisnika vozila prema trećim licima koji imaju zahtjev

za naknadu štete od odgovornog lica koje mu štetu prouzrokuje, u skladu sa odredbama propisa kojima se uređuju obligacioni odnosi.

(3) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena su i štete na licima i štete na stvarima putnika u vozilu kojim je prouzrokovana šteta.

(4) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena je i šteta na licima i štete na stvarima koju pretrpe pješaci, biciklisti i drugi nemotorizovani učesnici saobraćajne nezgode.

(5) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti pokrivena je i šteta koja je pričinjena trećem licu uslijed pada stvari sa vozila.

(6) Ukoliko je šteta prouzrokovana skupom vozila (vozilo i priključno vozilo), pri čemu ista nisu osigurana kod istog osiguravača, obaveza svakog osiguravača je da snosi štetu srazmjerno odgovornosti svog osiguranika. Ukoliko jedan od osiguravača isplati ukupno nastalu štetu ima pravo da se nakon isplate regresira od drugog osiguravača u visini odgovornosti njegovog osiguranika.

(7) Osiguravač odgovara za štetu do visine osiguranih suma propisanih Zakonom ili do visine ugovoreni osiguranih suma ako su veće od propisanih.

(8) Ako je, u trenutku nastanka osiguranog slučaja, propisana osigurana suma veća od ugovorene sume, smatra se da je osiguranje ugovoreno na veću sumu.

(9) Ako po jednom štetnom događaju postoji više odštetnih zahtjeva, zbog čega ukupna odšteta prelazi visinu osigurane sume, iznosi pojedinačnih odšteta se srazmjerno smanjuju.

(10) Ako osiguravač isplati podnosiocu odštetnog zahtjeva iznos veći od iznosa na koji ima pravo s obzirom na srazmjerno smanjenje odštete, jer nije znao za ostala lica koja imaju pravo na odštetu, i dalje ima obavezu prema tim licima samo do visine osigurane sume.

(11) Osiguravač je za naknadu štete koju upotrebom vozila registrovanog u Republici Srpskoj pretrpe treća lica u Federaciji Bosne i Hercegovine i Brčko distriktu BiH do iznosa osiguranih suma iz stava (7) ovog člana.

(12) Ako je u državi članici Sistema zelene karte osiguranja, u kojoj je nastao štetni događaj, propisana najniža osigurana suma koja je viša od najniže propisane osigurane sume u Republici Srpskoj, osiguravač pruža osiguraniku osiguravajuće pokriće do najniže osigurane sume propisane u državi u kojoj je nastao štetni događaj.

III – Isključenja iz osiguravajućeg pokrića

Član 3.

(1) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti ne pokriva odgovornost prevoznika za stvari koje je primio na prevoz.

(2) Pravo na naknadu štete po osnovu osiguranja od autoodgovornosti nema:

1. vozač vozila kojim je prouzrokovana šteta,
2. vlasnik, suvlasnik, te stvarni korisnik vozila kojim je prouzrokovana šteta, koji nije bio vozač vozila čijom upotrebom je prouzrokovana šteta, i to na naknadu štete na stvarima,
3. srodnik i druga fizička lica, za duševne boli zbog smrti ili tjelesne povrede vozača koji je prouzrokovao štetu,
4. putnik koji je dobrovoljno ušao u vozilo kojim je prouzrokovana šteta, a kojim je upravljao neovlašćeni vozač ili vozač pod dejstvom alkohola ili opojnih droga, ako mu je ta okolnost bila ili mogla biti poznata,
5. oštećeno lice kome je prouzrokovana šteta zbog:
 - a) upotrebe vozila na sportskim priredbama koje se održavaju na drumu ili dijelu drumu zatvorenom za saobraćaj drugim vozačima, a kojima je cilj postizanje najveće ili najveće prosječne brzine, odnosno na vježbama za te priredbe,
 - b) neposrednog ili posrednog djelovanja nuklearne energije ili zračenja nastala za vrijeme prevoza nuklearnih ili drugih radioaktivnih materijala,
 - c) rata, pobune ili terorističkih aktivnosti i
 - d) upotrebe vozila koje je bilo mobilisano od trenutka preuzimanja od strane nadležnih organa do trenutka vraćanja vozila vlasniku.

(3) Ugovorom o osiguranju od autoodgovornosti nisu pokrivena štete koje su suprotne prirodi samog ugovora o osiguranju od autoodgovornosti, Zakonu i Zakonu o obligacionim odnosima.

IV – Gubitak prava iz osiguranja i pravo osiguravača na subrogaciju

Član 4.

(1) Osiguravač ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete i stvarnih i opravdanih troškova od lica odgovornog za štetu u slučajevima ako je:

1. vozač koristio vozilo u svrhu za koje nije namijenjeno,
2. vozač koristio vozilo, a nije stekao odgovarajuću vozačku dozvolu, osim ako je to kandidat koji se obučava za polaganje vozačkog ispita za vozača, uz poštovanje svih propisa kojim se uređuje obuka za vozača,
3. vozač koristio vozilo za vrijeme trajanja izrečenih mjera bezbjednosti, odnosno zaštitnih mjera u saobraćaju (potpuna ili djelimična zabrana upravljanja vozilom i slično),
4. vozač upravljao vozilom pod uticajem alkohola iznad propisane granice, opojnih droga,

psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari, odbio je alko-test, odnosno test na prisustvo opojnih droga, psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari,

5. vozač pobjegao sa mjesta štetnog događaja,
6. vozač upotrebom vozila prouzrokovao štetu namjerno,
7. vozač počinio prekršaj nasilničke vožnje u skladu sa propisima o bezbjednosti saobraćaja na putevima.

(2) Prava osiguravača iz stava (1) ovog člana nemaju uticaj na pravo oštećenog lica na naknadu štete.

(3) U pogledu obima prava na naknadu iz stava (1) ovog člana, osiguravač koji je oštećenom licu nadoknadio štetu, ima pravo na naknadu:

1. u slučajevima iz stava (1) tačka 1. do 5. ovog člana, najviše do iznosa 12 prosječnih neto plata u Republici Srpskoj,
2. u slučajevima iz stava (1) tačka 6. i 7. ovog člana, u cjelosti.

(4) Bježanjem sa mjesta štetnog događaja u smislu stava (1) tačka 5. ovog člana ne smatra se opravdano napuštanje mjesta štetnog događaja.

(5) Osiguravač koji je oštećenom licu isplatio odštetu koju je prouzrokovao neovlašćeni vozač, ima pravo na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa odštete i stvarnih i opravdanih troškova od lica koje je odgovorno za štetu.

V – Obaveze osiguranika

Član 5.

(1) Osiguranik, odnosno korisnik vozila, obavezan je da, u slučaju saobraćajne nezgode (osiguranog slučaja), pozove i sačeka službena lica da izvrše uviđaj saobraćajne nezgode.

(2) Osiguranik, odnosno korisnik vozila može sa drugim učesnicima saobraćajne nezgode popuniti i razmijeniti evropski izvještaj o saobraćajnoj nezgodi, koji može biti korišćen kao dokaz nastupanja osiguranog slučaja (pod uslovom da je uredno i potpuno popunjen), i to samo ako se radi o materijalnoj šteti koja ne prelazi iznos od 500,00 KM uz obavezu da se fotografišu nastala oštećenja na vozilima, kao i lica mjesta saobraćajne nezgode (mjesto štetnog događaja) sa vozilima učesnicima u sudarnom položaju.

(3) Evropski izvještaj o saobraćajnoj nezgodi se ne može sačiniti u slučaju saobraćajne nezgode u kojoj je nastala nematerijalna šteta.

(4) Osiguranik, odnosno korisnik vozila, obavezan je da odmah, a najkasnije u roku od tri dana od saobraćajne nezgode, osiguravaču prijavi da je bio učesnik saobraćajne nezgode i pri tom pruži istinite i potpune informacije o saobraćajnoj nezgodi.

(5) Izuzetno, osiguranik, odnosno korisnik vozila, koji je fizički bio spriječen da izvrši obaveze iz stava (4) ovog člana, obavezan je da postupi u skladu sa odredbama stava (4) ovog člana, odmah po prestanku razloga spriječenosti.

(6) Ako je protiv osiguranika, odnosno korisnika vozila, pokrenut prekršajni ili drugi postupak u kojem se odlučuje o njegovoj odgovornosti, isti je obavezan da o tome obavijesti osiguravača i obezbijedi mu mogućnost korišćenja ukupne raspoložive dokumentacije, nezavisno od toga da li je osiguravač primio odštetni zahtjev trećih lica.

(7) Ako je protiv osiguranika, odnosno korisnika vozila, pokrenuta građanska parnica i građanskom tužbom istaknut neposredan odštetni zahtjev prema njemu, ili se od njega zahtijeva obezbjeđenje dokaza, obavezan je da o tome obavijesti osiguravača i dostavi mu sva pismena koja sadrži odnosni zahtjev, kako bi osiguravač mogao da utvrdi da li se tužbeni zahtjev odnosi na pravnu stvar za koju je ugovorom dao pokriće i kako bi se osiguravač, zbog svog pravnog interesa, mogao umiješati u parnicu.

(8) Osiguranik je obavezan da, u parnici, kao i izvan parnice, obradu odštetnih zahtjeva prepusti osiguravaču i nema pravo da odbije ili prizna odštetni zahtjev.

(9) Osiguranik, odnosno ugovarač osiguranja je obavezan je da osiguravača pisanim putem obavijesti o svim promjenama (naziva, adrese, ličnih podataka, tehničkih karakteristika i namjene vozila), kao i da je izvršio odjavljivanje vozila ili prenos vlasništva na vozilu u vezi sa kojim je pribavio osiguranje od autoodgovornosti.

(10) Kod zaključivanja ugovora o osiguranju, osiguranik je obavezan da osiguravaču pruži istinite informacije o vozilu, neophodne za utvrđivanje visine premije i o eventualnim štetnim događajima koje je prouzrokovao u prethodnom mjerodavnom periodu osiguranja.

(11) Osiguranik, odnosno ugovarač osiguranja nema pravo da od osiguravača zahtijeva da mu kao podsticaj da sa njim zaključi ugovor o osiguranju, plati bilo kakve troškove ili pruži bilo kakve druge novčane podsticaje ili da mu osiguravač, ili njegov zastupnik, obavlja poslove koji nisu obuhvaćeni poslovima osiguranja.

(12) Osiguranik je obavezan da osiguravaču nadoknadi eventualnu štetu nastalu radi kršenja obaveza iz ovog člana.

VI – Prava i obaveze osiguravača

Član 6.

(1) Osiguravač je obavezan da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti u skladu sa Zakonom, ovim Uslovima i važećom tarifom premija za osiguranje

od autoodgovornosti, na zahtjev osiguranika (ugovarača osiguranja) koji prihvati uslove osiguranja i pristane da plati premiju osiguranja.

(2) Prema osiguraniku osiguravač ima obavezu da snosi rizik za njegovu odgovornost za motorno vozilo i da oštećenom licu isplati odštetu u skladu sa Zakonom, vodeći računa da osiguranika zaštiti od neosnovanih i pretjeranih odštetnih zahtjeva

(3) U slučaju da je osiguranik, odnosno korisnik vozila, neposredno tužen za naknadu štete iz određenog nastalog osiguranog slučaja, za koji se utvrdi da postoji osiguravajuće pokriće kod osiguravača, osiguravač je obavezan da izmiri opravdane zahtjeve do iznosa propisanih ili ugovorenih osiguranih suma.

(4) Ako se osiguravač umiješao u parnicu pokrenutu protiv osiguranika, odnosno korisnika, ima pravo da mu isti prepusti glavnu riječ tokom vođenja parnice, u kojoj je ovlašćen da, u njegovo ime, daje sve izjave koje su prema mišljenju osiguravača potrebne zbog naknade štete ili zbog zaštite od neosnovanih ili pretjeranih odštetnih zahtjeva.

(5) Troškove odbrane osiguranika u krivičnom postupku nadoknađuje osiguravač samo u slučaju kada je izričito dao pristanak za branioca, te se obavezao na naknadu troškova.

(6) Dosuđene parnične troškove na teret osiguranika, odnosno korisnika vozila, nadoknađuje osiguravač ako je isti parnicu vodio zajedno sa osiguravačem ili ako je bio zastupan od osobe koju je odredio osiguravač.

(7) Osiguravač je obavezan da, na zahtjev osiguranika, u roku od tri dana, izda potvrdu o broju godina osiguranja i eventualno podnešenim odštetnim zahtjevima trećih lica iz osnova osiguranja od autoodgovornosti.

(8) Osiguravač je obavezan, na zahtjev osiguranika, da, kod zaključivanja ugovora o osiguranju i utvrđivanja premije osiguranja, osiguraniku prizna potvrdu o eventualno podnešenim odštetnim zahtjevima trećih lica iz osnova osiguranja od autoodgovornosti, koju je izdalo drugo društvo za osiguranje u Republici Srpskoj, Federaciji Bosne i Hercegovine ili društvo za osiguranje iz inostranstva čija je potvrda podnešena kao ovjeren prevod na jedan od zvaničnih jezika u BiH.

(9) Osiguravač je dužan da sve podatke do kojih dođe u postupku zaključivanja i realizacije ugovora o osiguranju od autoodgovornosti čuva i raspolaze sa istim u skladu sa važećim propisima koji regulišu tu oblast.

(10) Osiguravač je obavezan upoznati ugovarača osiguranja, odnosno osiguranika sa uslovima osiguranja, koji su sastavni dio ugovora o osiguranju od autoodgovornosti i uručiti ih ugovaraču osiguranja, odnosno osiguraniku, u štampanom obliku.

VII – Teritorijalno važenje ugovora o osiguranju

Član 7.

(1) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti pokriva štete nastale na teritoriji Bosne i Hercegovine, kao i na teritoriji država članica Sistema zelene karte.

(2) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti pokriva i štete nastale na teritoriji država potpisnica Multilateralnog sporazuma, u slučaju kada je sa Bosnom i Hercegovinom potpisan Multilateralni sporazum.

VIII – Vremensko važenje ugovora o osiguranju

Član 8.

(1) Ako drugačije nije ugovoreno, obaveza osiguravača iz ugovora o osiguranju, počinje po isteku 24-tog sata onog dana koji je u polisi osiguranja naveden kao dan početka osiguranja, a prestaje po isteku posljednjeg, tj. 24-tog sata dana koji je u polisi osiguranja naveden kao dan isteka trajanja osiguranja.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, kod osiguranja koja se zaključuju prvi put, kao i u slučajevima kada se period pokrića ne veže za istek prethodnog osiguranja, odnosno kod kojeg je datum zaključenja ugovora ujedno i datum početka trajanja osiguranja obaveza osiguravača počinje u trenutku zaključenja ugovora, pri čemu se kao dan, čas i minut početka osiguranja, uzima dan, čas i minut zaključenja osiguranja, koji se obavezno navode na polisi osiguranja.

IX – Pravila za obračun premija

Član 9.

(1) Premiju osiguranja od autoodgovornosti utvrđuje osiguravač, na osnovu važeće tarife premija za osiguranje od autoodgovornosti (u daljem tekstu: tarifa premija).

(2) Bez obzira na broj vozila koje u svom voznom parku ili vlasništvu ima fizičko ili pravno lice, premija za osiguranje od autoodgovornosti, zbog upotrebe bilo kojeg od njih, utvrđuje se u odnosu na pojedinačno vozilo.

(3) Kada osiguranik prvi put zaključuje ugovor o osiguranju od autoodgovornosti za određeno vozilo u svom vlasništvu ili kada zaključuje ugovor o osiguranju poslije prekida dužeg od tri godine, plaća punu osnovnu premiju osiguranja (100%), osnovnog premijskog razreda R-06, u okviru svake tarifne grupe.

(4) Osiguranik, kod obnove/produženja osiguranja od autoodgovornosti za određeno vozilo u svom vlasništvu, ima pravo na smanjenje obračunate osnovne premije („bonus“), u skladu sa važećom tarifom premija ako, u prethodnom mjerodavnom periodu, nije prouzrokovao

nijedan štetni događaj po kojem je uložen odštetni zahtjev i utvrđena obaveza osiguravača na isplatu, nezavisno od toga da li je odšteta isplaćena ili ne.

(5) Umanjenje obračunate osnovne premije po osnovu „bonusa“ može iznositi maksimalno 50%, bez obzira na vrstu vozila.

(6) Osiguranik, kod obnove/produženja osiguranja od autoodgovornosti za određeno vozilo u svom vlasništvu, ima obavezu da plati uvećanu premiju osiguranja („malus“), u skladu sa važećom tarifom premija ako je, u prethodnom mjerodavnom periodu, prouzrokovao jedan ili više štetnih događaja po kojima su uloženi odštetni zahtjevi i utvrđena obaveza osiguravača na isplatu, nezavisno od toga da li je odšteta isplaćena ili ne.

(7) Kriteriji za uvećanje premije iz stava (6) ovog člana, u zavisnosti od broja štetnih događaja, su:

- a) tri premijska razreda više, ako je osiguranik prouzrokovao jedan štetni događaj,
- b) sedam premijskih razreda više, ako je osiguranik prouzrokovao dva štetna događaja,
- c) deset premijskih razreda više, ako je osiguranik prouzrokovao tri i više štetnih događaja.

(8) Povećanje obračunate osnovne premije po osnovu „malusa“ može iznositi maksimalno 100%, bez obzira na vrstu vozila.

(9) Najviši premijski razred koji se može primijeniti za vozilo osiguranika iznosi R-14.

(10) Umanjenja premije („bonus“) iz stava (4) i (5) ovog člana obračunavaju se u odnosu na premijski razred u kojem se osiguranik nalazio u prethodnom periodu osiguranja, pri čemu se odobrava jedan (najbliži) premijski razred niže od prethodnog, najviše do premijskog razreda R-01.

(11) Umanjenje premije („bonus“) iz stava (4) i (5) ovog člana ne vrši se kod zaključivanja kratkoročnog osiguranja (manje od jedne godine) niti nakon isteka kratkoročnog osiguranja (manje od jedne godine).

(12) Uvećanja premije („malus“) iz stava (6), (7) i (8) ovog člana, obračunavaju se u odnosu na premijski razred u kojem se osiguranik nalazio u prethodnom periodu osiguranja, pri čemu se primjenjuje viši premijski razred od prethodnog, koji zavisi od broja štetnih događaja.

(13) Pod mjerodavnim periodom se smatra prethodna kalendarska godina a primjenjuje se na osiguranja koja počinju 01.02. tekuće kalendarske godine do 31.01. sljedeće kalendarske godine.

(14) U smislu pravila za obračun premija smatra se da štetni događaj nije nastao:

1. ukoliko osiguranik nadoknadi osiguravaču sve isplaćene iznose proizašle iz štetnog događaja prije zaključenja polise osiguranja za naredni period (otkup i regres štete),

2. u slučaju da je štetni događaj prouzrokovao neovlašćeni korisnik.

(15) Tarifne grupe kod kojih se primjenjuju odredbe o „bonusu“ i „malusu“ podijeljene su na premijske razrede, pri čemu svaki od premijskih razreda nosi procenat smanjenja ili povećanja premije u odnosu na osnovni premijski razred (R-06), koji predstavlja obračunatu osnovnu premiju u iznosu od 100%.

(16) Premijski razredi „bonusa“ i „malusa“ u odnosu na osnovnu premiju osiguranja, iskazuju se u sljedećoj tabeli:

Premijski razred	% od obračunate osnovne premije iz premijskog razreda R-06	
R-01	50	ZONA BONUSA
R-02	60	
R-03	70	
R-04	80	
R-05	90	
R-06	100	OSNOVNI PREMIJSKI RAZRED
R-07	110	ZONA MALUSA
R-08	120	
R-09	130	
R-10	140	
R-11	150	
R-12	160	
R-13	180	
R-14	200	

(17) Obračun premijskog razreda vrši se za svako vozilo pojedinačno.

(18) Odredbe o „bonusu“ i „malusu“ primjenjuju se u svim tarifnim grupama, izuzev kod tarifnih grupa 8 (motorna vozila inostrane registracije) i 9 (vozila na opravci).

Član 10.

(1) Ako osiguranik ima već stečeno pravo na umanjenu premiju, to pravo može ostvariti i kod zaključenja ugovora o osiguranju od autoodgovornosti za druga vozila iz iste tarifne grupe nad kojima stiče vlasništvo.

(2) U slučaju da osiguranik u svom vlasništvu ima više vozila iz iste tarifne grupe različitih premijskih razreda iz zone bonusa, kod prenosa prava na umanjenu premiju za druga vozila nad kojima stiče vlasništvo primjenjuje se premijski razred koji nosi najmanje umanjenje u odnosu na osnovni premijski razred, pri čemu se u obzir uzimaju štetni događaji koje je osiguranik prouzrokovao u prethodnom mjerodavnom periodu.

(3) Izuzetno od stava (2) ovog člana, kada osiguranik ima više vozila iz iste tarifne grupe od kojih je barem jedno vozilo premijskog razreda R-03 ili nižeg, i barem jedno vozilo premijskog razreda višeg od R-03, kod prenosa prava na umanjenu premiju za druga vozila nad kojima stiče vlasništvo, primjenjuje se premijski razred R-03.

(4) Ostvareni premijski razred osiguranik zadržava tri godine od datuma prekida, odnosno isteka prethodne polise osiguranja ukoliko u tom periodu nije bio prijavljen štetni događaj za koji je utvrđena obaveza osiguravača za isplatu.

(5) Osiguraniku koji je bio prethodno osiguran kod drugog osiguravača, priznaje se stečeni „bonus“ i premijski razred na osnovu priložene kopije ranije polise osiguranja ili potvrde ranijeg osiguravača o broju godina osiguranja i eventualno podnešenim odštetnim zahtjevima trećih lica iz osnova osiguranja od autoodgovornosti.

Član 11.

Prenos ostvarenog umanjenja premije ne može se izvršiti na druga lica (novog vlasnika vozila, članove porodice, članove zajedničkog domaćinstva i slično), niti sa navedenih lica na osiguranika, osim u slučajevima:

- sa određenog fizičkog lica na njegovu preduzetničku radnju, i obrnuto,
- sa određenog fizičkog lica na porodično poljoprivredno gazdinstvo u kojem to fizičko lice participira, i obrnuto,
- sa pravnog lica na drugo pravno lice u kojem je pravno lice, prethodni vlasnik vozila, osnivač (vlasnik ili suvlasnik),
- sa fizičkog lica na jednočlano pravno lice koje to fizičko lice osniva, i obrnuto.

X – Plaćanje premije

Član 12.

Osiguravač je obavezan da odmah, kod zaključivanja ugovora o osiguranju, naplati premiju osiguranja u cjelosti, u visini obračunatoj primjenom tarife premija za osiguranje od autoodgovornosti.

XI – Prestanak ugovora o osiguranju

Član 13.

(1) Osiguravač i osiguranik mogu raskinuti ugovor o osiguranju prije isteka perioda na koji je zaključen ako je osiguranik odjavio vozilo zbog uništenja, rashodovanja, stavljanja izvan saobraćaja (mirovanja),

krađe ili drugog, o čemu pisanim putem obavještava osiguravača i prilaže dokaz da je odjava izvršena kod nadležnog organa za registraciju motornog vozila.

(2) U slučaju raskida iz stava (1) ovog člana, osiguranik ima pravo na povrat dijela premije za neiskorišćeni period trajanja osiguranja, računajući od dana odjave do isteka važenja polise, osim ako u osiguranom periodu nije prouzrokovao štetni događaj.

(3) Prijavu okolnosti iz stava (1) ovog člana od strane osiguranika ili ugovarača osiguranja, osiguravač će smatrati raskidom ugovora.

(4) Prilikom obračuna neiskorišćenog dijela premije iz stava (2) ovog člana, primjenjuje se premijski sistem koji je vrijedio na dan ugovaranja osiguranja, a neiskorišćeni dio premije utvrđuje se postupkom „pro rata temporis“ na ugovorenu bruto premiju osiguranja.

XII – Promjena vlasnika vozila

Član 14.

(1) Ako se za vrijeme trajanja osiguranja promijeni vlasnik vozila, novi vlasnik vozila dužan je da zaključi ugovor o osiguranju svoje odgovornosti za upotrebu vozila na kojem je stekao vlasništvo.

(2) Osiguranik koji otuđi svoje vozilo dužan je da o tome obavijesti osiguravača.

(3) Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti zaključen sa prethodnim vlasnikom prestaje da važi u trenutku kada je novi vlasnik vozila zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na svoje ime.

(4) Prestankom važenja ugovora iz stava (3) ovog člana, osiguranik, prethodni vlasnik vozila, ima povrat dijela premije za neiskorišćeni period pokrića uz obračun definisan u članu 13. stav (4) ovih Uslova, pod uslovom da je postupio u skladu sa obavezom iz stava (2) ovog člana.

(5) Izuzetno od stava (3) ovog člana, ugovor o osiguranju od autoodgovornosti zaključen sa prethodnim vlasnikom ostaje na snazi do isteka trajanja osiguranja, ukoliko novi vlasnik, u tom roku, nije zaključio ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na svoje ime, u tom slučaju se po samom zakonu smatra da su prava i obaveze, kao i odgovornost za upotrebu vozila, prenesena na novog vlasnika vozila danom zaključenja ugovora o prenosu vlasništva na vozilu.

XIII – Pisani oblik

Član 15.

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti je valjan samo ako je zaključen u pisanom obliku.

XIV – Posebne odredbe

Član 16.

Ukoliko osiguranik osiguravaču, suprotno odredbama člana 5. stav (10) ovih Uslova, prilikom zaključivanja ugovora o osiguranju od autoodgovornosti za sljedeću godinu osiguranja, zataji podatke o osiguranom slučaju koji se desio u prethodnom mjerodavnom periodu ili ne pruži druge bitne informacije za obračun premije, osiguravač je, po saznanju za činjenice i okolnosti koje utiču na visinu premije, ovlašćen da izvrši ponovni obračun premije sa zahtjevom za doplatu, te ukoliko osiguranik ne pristane na doplatu, da otkáže ugovor, o čemu obavještava nadležne organe za registraciju motornih vozila i za kontrolu bezbjednosti u saobraćaju.

XV – Nadležnost u slučaju spora

Član 17.

U slučaju spora između osiguranika/ugovarača osiguranja i osiguravača, nadležan je stvarno nadležni sud u mjestu zaključenja ugovora o osiguranju o autoodgovornosti.

XVI – Primjena zakona

Član 18.

Na odnose koji nisu uređeni ovim Uslovima primjenjuju se odredbe Zakona o obligacionim odnosima, Zakona o društvima za osiguranje, Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju i Odluke o zajedničkoj tarifi premija i cjenovniku za osiguranje od odgovornosti za motorna vozila u Republici Srpskoj.

XVII – Završne odredbe

Član 19.

- (1) Ovi Uslovi za osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štete prouzrokovane trećim licima stupaju na snagu i primjenjuju se od 07.01.2016. godine.
- (2) Danom početka primjene Uslova iz stava (1) ovog člana prestaju da se primjenjuju Uslovi za osiguranje od odgovornosti za motorna vozila u Republici Srpskoj usvojeni od strane Upravnog odbora dana 30.12.2013. godine.

U Brčkom, 04.01.2016. godine

Upravni odbor
Predsjednik

Cvijetin Sofić